Un proiect polonez

(Grigore Constantinescu – 13 decembrie 2007)

Prilejurile de omagiere a marilor personalități artistice au devenit un reper și sursă de idei pentru readucerea în actualitate a unor nume ce riscă a fi uitate.

La șaptezeci de ani de când a pășit în eternitate, marele compozitor Karol Szymanowski a fost inclus într-un proiect comemorativ al Institutului Polonez din București. Lupta cu timpul și uitarea i-a determinat pe organizatori să apeleze la o unitate artistică de tineri muzicieni români moderni – „Bucarest AV”(audio-video fusion), inițiată de Oana Maris și Vlaicu Golcea – într-un proces de reîntinerire a componisticii de la începutul secolului trecut. Cu Sonata op.9 și Cvartetul op.37 (la care s-a mai adăugat un Trio de Grazyna Bacewicz), partiturile oferite de Institutul polonez au întrat în acest proces de actualizare specific ideilor celor de la „Bucarest AV”, proces constând în realizarea unui discurs complex de imagine-sunet.

Locul întâmplării, „Teatrul ACT”, oarecum puțin obișnuit pentru epoca lui Szymanowski, este în concordanță cu intențiile grupului Vlaicu Golcea. Elementelor tradiționale, Cvartetul „Sempre” (Georgiana Maria, Irina Soleanu, Marie Jeanne Măi Antal, Mariana Amarinei Oțeleanu), li s-au adăugat saxofonistul Cristian Soleanu, percuționistul Vlad Popescu și, pentru interludii de improvizații, Maria Hristea, voce.

Mânuitorii de aparate electronice și proiecții video întregeau ambianța aceasta surprinzător de bine adaptată cu postromantismul compozitorului polonez. Se poate ca asemenea proceduri, de „îmbrăcare” a unei muzicii cu un înveliș modern să deschidă noi căi de acces ale tinerilor spre un repertoriu pe care, altfel, îl ocolesc? Răspunsul este favorabil, dacă din tot ce am văzut și ascultat lipsește teribilismul, ostentația, gratuitatea gestului. Cu ceva fantezie și afecțiune, cei de la „Bucarest AV” privesc înapoi cu dragoste. Și, reușesc.